

RĂSĂRITUL NOSTRU

Unicul organ Surdo-pedagogic din țară

DIRECTOR V. DIMITRIU-LEORDA Redacția și Ad-străția :

Calea 13 Septembrie Nr. 8 București

Pentru salvarea institutului de surdo-muți dela Focșani

De aproape doisprezece ani, dela moartea regretatului profesor Mihail Ionescu, care a fost susținătorul acestei instituții în care și-a închinat cea mai frumoasă muncă și priceperea specială timp de 34 ani, ca profesor și director de studii al acestui institut, mi-am luat sarcina de a supraveghia și ajuta cu modestele mele puteri la dezvoltarea acestui institut.

Ca fost elev al acestui institut unde am avut ca educatori în anii cei mai triști ai copilăriei mele, pe d-na Elena Vasilescu, pe regretații profesori C. C. Arion și I. Macovei, apoi, pe d-ra Maria Apostol, pe d. C. Vlad și un timp pe marele Mihail Ionescu, dela care am moștenit: dragostea și devotamentul pentru instituția care m'a salvat din ghiarele întunericii în care mulți, foarte mulți din consorții mei au rămas și vor rămâne prada acestei crude nenorociri.

După educația primită în școală, am urmat studii speciale, acasă, căreia datorez o parte din fericirea de a fi azi ceva.

Se cunoaște activitatea ce am depus timp de 6 ani ca profesor de desen la acest institut; devotamentul; perseverența întru ridicarea acestei instituții și pregătirea specială ce am dat-o multora dintre elevii care aspirau spre frumos și care azi mulți au o situație asigurată în diferite instituții.

Toate acestea mă îndrituiau să lupt și pentru dobândirea unui local propriu, convenit unui institut de importanță națională.

Lupta am început-o în toamna anului 1927 prin marele ziar „Universul“, și continuată până azi. Mai târziu în 1932 la începutul anului, ca o necesitate imperioasă de luptă necurmată și de dezvoltarea spiritului de activitate culturală, am scos, cu jertfe grele și personale micul ziar de față, care a continuat să apară regulat.

În acest ziar am arătat atitudinea mea dărză în chestiunea institutului de surdo-muți dela Focșani atrăgând atențiunea Ministerului Educației Naționale și întregii opinii publice de starea nespuse de dureroasă în care se sbate acesta și care nu cadrează deloc cu demnitatea celorlalte instituții, cum este institutul de surdo-mute din Calea Moșilor (București) Institutul de surdo-muți dela Cernăuți și cele 2 așezăminte de surdo-muți dela Cluj și Timișoara, acestea din urmă aparținând Ministerului Sănătății și Ocrotirilor Sociale, cari au o organizare ce face onoare ministerului Ocrotirilor Sociale și pune într-o tristă umbră pe cel al Educației Naționale.

Onoratul minister al Educației Naționale, când astăzi are în frun-

tea sa pe unul dintre cei mai distinși conducători care intru-nește autoritatea Guvernului Uniunii Naționale, nu mă îndoesc că se va sesiza și nu va tolera ca această instituție să atingă apogeul celui mai rușinos desnodământ.

În Aprilie a. c., această școală care și-a avut localul propriu la actuala școală normală de băieți Focșani, urmează să fie evacua-

muți, ca om în societate; munca depusă alături de marele Mihail Ionescu în adunarea fondului de construcție a școlii de surdo-muți, fond care a fost risipit de conducători nepricepuți perindați la direcțiunea acestei școli, prezintă o garanție sigură ca instituția va fi la înălțimea chemării sale și bieții elevi surdo-muți nu se vor mai simți ca într'un lagăr de pușcăriași.

Dela dreapta spre stânga, d-nii: prof. Ștefan Șerpescu și Dimitriu-Leorda, în mijlocul elevilor din clasa VIII-a a institutului de surdo-muți Focșani, Iunie 1931.

tă.

Desigur își va găsi altă „cocioabă“ zic „cocioabă“, căci ori unde se va muta, ea nu va putea funcționa în direcția convenită unei instituții organizată fundamental pe bazele ei proprii și condusă de un om al școlii, cum este unul a cărei activitate spirituală în care se comportă ca dascăl de copii surdo-

Acest dascăl este d. Ștefan Șerpescu, și îl recomandăm onoratului Minister al Educației Naționale, în ceasul cel mai greu al existenței acestui așezământ cu trecut strălucit.

Fie că această schimbare să se facă într'un ceas bun pentru promovarea culturii noastre naționale.

V. Dimitriu-Leorda

O școală model:

Institutul de surdo-mute din Capitală

În Capitala României și în plin centru pe calea Moșilor nr. 36, în curtea Bisericii Sf. Gheorghe-Vechi, se află institutul de fete surdo-mute, înființat la începutul anului școlar 1919 de Ministerul Educației Naționale, prin stăruința d-lui Petre Ghițescu, directorul învățământului primar și normal.

Această instituție de educație a fetelor surdo-mute a luat un avânt din ce în ce mai mare, încă dela 1922, când a venit la această direcție d-na profesoară Sevastia Popescu, educatoare specialistă dela Institutul național de surdo-muți din Paris.

Serii întregi de absolvente doresc acestei instituții întărirea educației primite cu o grijă părintească rar întâlnită într'o școală ca aceasta, a cărui învățământ

reprezintă o podoabă în arta medico-pedagogică din țara noastră.

Cu toate acestea, eforturile depuse de d-na directoarea Sevastia Popescu nu și găsesc expansiunea convenită unei atari instituții de o importanță recunoscută, din cauza îngustimei localului care sugrumă efortul de progres, când această instituție este și o adevărată școală profesională și de gospodărie.

Rugăm pe d. ministru al Educației Naționale, care apreciază importanța unei asemenea instituții, unică în țara noastră, să mărească acest local prin adăugarea unui etaj la cel actual, spre a putea adăposti un număr mai mare de eleve ce bat la poartă acestui institut de luminare.

Sculptorul
DIMITRIU-LEORDA

D-na Georgeta Mircea Cancicov, autoarea romanului de mare senzație: „Poeni“ (Din viața satului meu).

Portretul este opera reușită a cunoscutului pictor Nicu Enea, care a deschis în sala „Eleana“ dela Cartea Românească, una din cele mai frumoase ex poziții care face cinste artei naționale.

Echipa surdo-muților respinsă dela Campionat

D. I. Kohn

cercetarea amănunțită a situației — așa grăește adresa Federației — s'a respins cererea surdo-muților de a participa la competițiuni oficiale.

Singura posibilitate de a activa în jocuri oficiale — așa grăește adresa, d. Luchide, secretarul general al F. R. F. A. — ar fi înființarea de către Societatea surdo-muților, în mai multe centre ale țării și chiar în București, de echipe de surdo-muți care apoi să joace între ele în campionat.

D. I. Kohn, antrenor de specialitate în fotbalul tăcut (la Budapesta a pregătit sportul actual care îi datorește succese frumoase) s'a oferit să pregătească echipa noastră și asigură că până la toamnă echipa noastră va fi primită în campionat.

În ședința Comitetului Federal dela 16 Februarie a. c. după

